GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 176. *Mercurĭ, 12 (24) Augustŭ.* **1887.**

Braşovŭ, 11 Augustŭ 1887.

De câte orĭ cetimŭ în foile jidano-maghiare lăudându-se „patrioţii“ cu „imposantulŭ“ lorŭ numĕrŭ şi cu „cultura“ lorŭ jidano-maghiară, ne aducemŭ aminte de fabula „Două bolobóce.“

Şi nu suntŭ rare ḍilele, în care ţi se împuiază urechile cu asemenea lăudăroşii, amŭ puté ḍice că mai nu trece ḍi.

In tocmai ca bolobocculŭ celŭ golŭ, hodorogescŭ şi facŭ vuetŭ mare, încâtŭ décă n'ai sci cu cine ai de-a face, ai sta sĕ credĭ că suntŭ câtă frunḍă şi érbă la numĕrŭ, şi că suntŭ tobă de carte, mănâncă cultură, bea cultură, calcă pe cultură, dormŭ pe cultură.

In trufia lorŭ ameninţă cu cutropire şi pe Românŭ ca şi pe Sasŭ, şi pe Sêrbŭ ca şi pe Slovacŭ, décă nu întră în „marea naţiune“ şi décă nu se adapă din „cultura“ lorŭ.

Ei bine, rolulŭ acesta trufaşŭ şi îngâmfatŭ de „numeroşĭ“ şi „puternicĭ“ şi-lŭ atribue cincĭ milióne de ómenĭ, în carĭ suntŭ socotiţĭ şi Jidovii, şi surdo-muţii, şi renegaţii, şi parte mare din cei carĭ vorbescŭ ungaresce, fără însĕ a fi Ungurĭ; îşĭ atribue rolulŭ de „culţĭ“, şi încă „superiorĭ în cultură“ Românului ca şi Sasului, Sêrbului ca şi Slovacului tocmai acei ómenĭ, carĭ şĭ-au primitŭ cultura tocmai dela aceia pe carĭ pretindŭ a-i cultiva.

Dér aceste hodorogelĭ şi vuete urmărescŭ unŭ scopŭ, ţinŭ loculŭ reclamelorŭ ce le 'mprăştie în lume unŭ negustorŭ cu marfă rea, cine o cumpĕră rĕmâne păcălitŭ, dér negustorulŭ trăesce splendidŭ.

Aci zace totŭ misterulŭ lăudăroşiilorŭ jidano-maghiare cu „numĕrulŭ“, cu „puternicia“ şi cu „cultura“ lorŭ. Şi décă s'ar mai găsi vr'unŭ sufletŭ de omŭ, care s'ar îndoi de acésta, n'are decâtŭ sĕ asculte ce ne spune fóia oficiósa ungurésca din Pesta, „Nemzet“ dela 17 Augustŭ.

Ea ḍice adecă, că politica d'a mulţămi numai pe unŭ elementŭ dintre cele ce constitue statulŭ e cea mai bună, pentru că acelŭ elementŭ póte trăi splendidŭ.

Mai limpede nu se póte grăi. Aci îşĭ află esplicare şi „patriotisnulŭ“ jidano-maghiarŭ, şi născocirea „agitaţiunilorŭ“ antimaghiaro-jidane, şi persecutarea, împilarea şi schingiurea Românului şi a Sasului, ca şi a Sêrbului şi a Slovacului.

Naţionalităţile nemaghiare muncescŭ ḍi şi nópte, îndură chinurĭ şi suferinţe, se sbuciumă şi asudă ducêndŭ lipsurĭ şi luptândŭ cu nenumĕrate neajunsurĭ, pentru ca cei dela putere sĕ trăiască splendidŭ.

Pentru ca adversarii noştri sĕ'şĭ asigure acéstă posiţtune, adecă sĕ trăiască splendidŭ, esploatândŭ pe Nemaghiarĭ, teroriséză, persecută, înegrescŭ şi calumniază pe cei ce n'au venitŭ dela pólele Altailorŭ, se dau de cei mai „patrioţĭ,“ de cei mai „numeroşĭ“, de cei mai „culţĭ“, pe când în realitate patriotismulŭ, numĕrulŭ şi cultura oricine o va găsi la popórele nemaghiare.

Inţelege orĭ-cine acum pentru ce adversarii noştri ţinŭ atâtŭ de multŭ a persecuta şi a calumnia pe Nemaghiarĭ, a hodorogi şi a face vuet cu „numĕrulŭ“ cu „cultura“ şi cu „patriotismulŭ“ lorŭ: pentru ca sĕ trăiască splendidŭ.

Dér sciutŭ este, că tóte au unŭ sfêrşitŭ. Şi tristŭ şi durerosŭ va fi şi sfêrşitulŭ acestui traiu pentru aceia carĭ, învĕţaţĭ a trăi splendidŭ pe spinarea altora, vorŭ fi nevoiţĭ sĕ 'mpartă traiulŭ deopotrivă cu aceia, carĭ de 20 de anĭ ducŭ greulŭ în acestŭ statŭ, şi carĭ nu suntŭ întru nimicŭ interiorĭ celorŭ dela putere, ci din contră superiorĭ în numĕrŭ şi celŭ puţinŭ deopotrivă în patriotismŭ şi în cultură.

Tractările ruso-turcescĭ în cestiunea bulgară.

După proiectulŭ Porţei pentru soluţiunea bulgărésca, supusŭ d-lui de Giers de către d. Nelidoff. după acordulŭ turco-rusescŭ asupra alegerei unui candidatŭ pentru o locotenenţă princiară provisoriă, o înţelegere trebuia sĕ se facă între puterĭ pentru a ajunge la demisiunea regenţei, la reconstituirea ministeriului şi la convocarea unei Sobranii pentru alegerea unui prinţŭ. Acestŭ proiectŭ, care dateză dinaintea ultimelorŭ evenimente din Bulgaria, cuprinde pe lângă acesta, o listă a candidaţilorŭ presintaţĭ de Pórtă pentru locotenenţa princiară provisoriă. D. de Giers admise proiectulŭ Porţei în principiu, afară de lista candidaţilorŭ ca fiindŭ în g neralŭ impropii.

Negociările turco-rusescĭ urméză pe acéstă basă şi rechiămarea lui Riza-Bey din Sofia, urmată de numirea lui Artin Efendi ca înaltŭ comisarŭ în Bulgaria, parŭ a fi cele dintêiu acte ale Porţei în acéstă privinţă. Rusia din partea sa propuse Porţei pe generalulŭ Ehrenrode ca locotenentŭ princiarŭ provisoriu, care ar merge probabilŭ la Sofia cu Artin-Efendi pentru a studia împreună mĕsurile de luatŭ. Numai în timpulŭ acestorŭ întrevorbirĭ eventualitatea unei ocupărĭ mixte trebuĭ sĕ fiă înfăţişată de Rusia.

Orĭ cum ar fi, Pórta nu pare că a rĕspunsŭ mai cu sémă în privinţa alegerei generalului Ehrenrode, dér faptulŭ că Germania patroneză pe generalulŭ Ehrenrode pe lângă Pórtă, precum şi proiectulŭ rusescŭ în totalŭ în privinţa Bulgariei face sĕ se prevestéscă că în fine Porta va accepta,

---

Atitudinea puterilorŭ în cestiunea bulgară.

Pórta a primitŭ rĕspunsurile puterilorŭ la circulara sa dela 14 Augustŭ, privitóre la Bulgaria. Puterile suntŭ unanime asupra ilegalităţei luărei în posesiune a puterei în Bulgaria de către prinţulŭ de Coburg, der suntŭ împărţite asupra legalităţei alegerei prinţului.

Francia, Austria, Italia şi Englitera nu variază de locŭ în declaraţiunile lorŭ precedente. Singurele rĕspunsurĭ categorice, şi emiţêndŭ vederĭ nouĕ, suntŭ ale Germaniei şi ale Rusiei.

Germania a rĕspunsŭ că nu recunósce absolutŭ nimicŭ din ceea ce s'a facutŭ în Bulgaria şi sfătuesce Porta fără reticenţă sĕ lucreze în deplină înţelegere cu Rusia acceptândŭ pe generalulŭ Ehrenrode, candidatulŭ Rusiei, ca locotenentŭ princiarŭ, şi trimeţêndŭ unŭ comisarŭ otomanŭ în Bulgaria pentru a hotărî cu Rusia mĕsurile de luatŭ.

Rusia, în rĕspunsulŭ sĕu, pare a se îndoi de sinceritatea Porţei şi 'i cere sĕ se pronunţe categoricŭ, fără de care Rusia lasă sĕ se întrevadă putinţa unei ocupărĭ militărescĭ. D. de Giers adauge, că Rusia neputêndŭ sĕ tolereze actele îndrăsneţe ale Regenţei şi ale prinţului de Coburg, va fi silită sĕ ésă din reserva sa şi sfătuesce pe Pórtă pentru o acţiune turco-rusésca.

Cercurile otomane suntŭ fórte multŭ uimite de rĕspunsulŭ Germaniei, care face sĕ prevestéscă o înţelegere germano rusésca şi părăsirea de către Germania a Orientului în mânile Rusiei.

Pressa şi prinţulŭ de Coburg.

„Standard“ ḍice, că negociările puterilorŭ privitóre la Bulgaria urméză. E probabilŭ că tóte vorŭ adopta vederile Rusiei.

„Le Journal des Debats“ crede, că nimicŭ nu se va face contra prinţului de Coburg, décă Rusia nu va lua iniţiativa unei acţiunĭ fórte energice. Până atuncĭ, diplomaţia europénă va urma a ne da singularulŭ spectacolŭ alŭ unanimităţii sale de a constata violarea tratatului dela Berlinŭ şi neputinţa sa de a-i asigura respectulŭ.

„Le Nord“ ḍice, că sĕ se poruncéscă prinţului de Coburg sĕ părăséscă Bulgaria şi că e de datoria Porţei sĕ ia iniţiativa acestui demersŭ.

Se anunţă din Constantinopolŭ „Corespondenţei Politice«, că Rusia a cerutŭ dela Exarculŭ bulgarŭ sĕ adreseze o circulară clerului bulgarŭ contra prinţului de Coburg, der că Exarculŭ a refusatŭ.

Prinţulŭ de Coburg în Filipopolŭ.

Prinţulŭ Ferdinandŭ a primitŭ mai multe deputaţiunĭ şi pe şefii de comunităţĭ religióse, între alţii şi pe episcopulŭ Meinini, cu care avŭ o scurtă întreţinere. Prinţulŭ era în picióre, avêndŭ lângă dênsulŭ pe miniştrii Stoiloff şi Stranski. Unŭ banchetŭ oferitŭ de municipalitate se dete sera.

Prinţulŭ asistândŭ la serviţiulŭ catolicŭ, episcopulŭ Aleinini voi sĕ arboreze drapelulŭ francesŭ, dér consululŭ Franciei invită pe prelatulŭ sĕ se abţină dela unŭ atare actŭ. Episcopulŭ a arboratŭ atuncĭ stégulŭ pontificialŭ.

Până în ultimulŭ momentŭ s'a pututŭ crede, că consulii Englíterei, Austriei, Italiei arŭ intra în legăturĭ cu prinţulŭ. Instrucţiunile primite de aceştĭ agenţĭ se schimbară de mai multe orĭ în aceste din urmă ḍile. Fu vorbă mai ânteiu de a se presenta oficialŭ prinţului Nouĕ instrucţiunĭ îndemnară pe consulĭ sĕ se abţină, dér sĕ nu uite cu tóte acestea respectulŭ datoritŭ prinţului aliatŭ cu case regale. După aceea, în ultimulŭ momentŭ, agenţii primiră aprópe în acelaşĭ timpŭ ordinulŭ sĕ nu se misce, prinţulŭ fiindŭ hotărîtŭ sĕ nu priméscă pe consulĭ decâtŭ cu titlulŭ oficialŭ. Aceste disposiţiunĭ ale puterilorŭ suntŭ forte comentate.

Censura depeşilorŭ este rădicată

SCIRILE ḌILEI.

Din incidentulŭ petrecerei **Maiestăţii Sale** în Cluşiu, diarele ungurescĭ anunţă, că cu începutulŭ lui Septemvre va sosi acolo consilierulŭ de curte Pápay, care între altele va lua dispositiunile necesarĭ în privinţa audienţelorŭ. Până atuncĭ însĕ, doritorii de a inainta petiţii, séu de a'şĭ cere audienţe la Maiestatea Sa, potŭ sĕ se insinue la căpitanulŭ orăşenescŭ din Cluşiu, însemnândŭ pe scurtŭ obiectulŭ, respective causa în care se cere audienţa, séu recursulŭ eventualŭ. — Pas de însemnezĭ pe petiţiă, că te plângĭ în contra volniciei ungurescĭ, c'apoi ţĭ-ajunge petiţia în mânile monarchului la calendele grecescĭ.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de instrucţiune a adresatŭ o ordinaţiune circulară către toţĭ inspectorii scolarĭ, în care se accentuéză, că la înfiinţarea de scolĭ superióre de fete, în prima liniă s'a avutŭ în vedere crescerea fetelor şi prin urmare acesteia este a se da mai întêiu atenţiune, ér grămădirea fetelorŭ cu prea multŭ materialŭ de instrucţiune trebue evitatŭ. Pe câtŭ a pututŭ experia ministrulŭ, până acum nu s'a pré ţinutŭ contŭ de cele ḍise mai susŭ, de aceea s'a ivitŭ necesitatea **reorganisărei instrucţiunii superióre de fete.** In şcolile aşa numite superióre s'a observatŭ, că frecuenţa este mai mare în cele 4 clase de josŭ, după absolvarea cărora multe eleve părăsescŭ scóla. In vederea acestei împrejurărĭ, noua organisaţiă dispune, ca planulŭ de instrucţiune alŭ celorŭ 4 clase de josŭ sĕ formeze unŭ întregŭ de sine stătătorŭ, ér în clasa V şi VI sĕ se lărgéscă numai cunoscinţele primite în cl. I—IV. Scólele civile încă vorŭ primi o organisaţiă nouă, care diferă de organisaţia scólelorŭ superióre numai prin aceea, că limba francesă nu va fi obligată. Cu tóte acestea absolventele classei IV civile, decă au învĕţatŭ limba francesă în modŭ privatŭ, după depunerea unui esamen de primire, potŭ fi înscrise în clasa V a scólelorŭ superióre. După terminarea clasei IV la scólă superióră séu civilă se primescŭ fetele în preparandiele de statŭ. Aicĭ se primescŭ şi absolvente ale clasei IV dela scolele superióre şi anume în clasa III preparandială. Spre acestŭ sfîrşitŭ în cl. VI dela scólele superióre se vorŭ preda ca obiecte facultative pedagogia şi metodică. Scólele superióre de fete suntŭ supuse inspectorilorŭ scolarĭ, cărora pentru controlarea educaţiunei şi ajungerea unei anumite unităţĭ li se vorŭ da întru ajutorŭ câte unŭ comisarŭ ministerialŭ. Esceptiune face numai scóla superióră din Pesta, care este directŭ supusă ministeriului instrucţiunei publice. Noua organisaţiă a scólelorŭ de fete se va publica în curêndŭ în fóia oficială ungurésca.

—x—

S'a pusŭ în vedere din partea statului emiterea unorŭ nouĕ bancnote de câte 1 fl., carĭ vorŭ intra în circulaţiune cu prima Iulie 1888. — Şi adecă de ce nu. când hârtiă e destulă şi eftină?

—x—

In adunarea generală a Kulturegyletului, ce se va ţinĕ anulŭ acesta în Sepsi-St.-Georgiu, celŭ mai însemnatŭ punctŭ alŭ programei ilŭ află „Ellenzek" în tractarea cestiunei de a se înfiinţa societăţĭ sĕu associaţiunĭ aşa ḑise „Reiffensen", prin carĭ s'ar contrabalansa „obscura« tendinţă a institutelorŭ românescĭ de creditŭ şi economii, ca „Albina", „Economulŭ« etc. După părerea lui „Ellenzék", prin acésta s'ar scóte proprietatea, industria şi comerciulŭ Ardelului din acea nesuferită stare, în care l'a adusŭ nesciinţa, orĭ lipsa de consciinţă a ómenilorŭ conducĕtorĭ dela unele societăţĭ sĕu institute de creditŭ. — Frundă verde lobodă...

—x—

Erĭ unŭ incendiu grozavŭ a nimicitŭ în Hĕrmanŭ lângă Braşovŭ vr'o 50 de şurĭ până după amedḑĭ. Focul s'a născutŭ din scânteile unei maşine de trieratŭ.

—x—

In nr. 203 alŭ „patrioticului« »Egyetértés« se scrie că Sibrik Kalman, prim-rulŭ din Szarvaskend, esarendândŭ în locuinţa sa propriă dreptulŭ de vênatŭ alŭ comunei, a lovitŭ cu pumnulŭ, adecă cu formidabilulŭ inelŭ ce-lŭ avé în degetŭ, pe Bertalanffy Pal în faţă încâtŭ l'a năpăditŭ sângele, pentru că a cutezatŭ a licita şi elŭ la dreptulŭ publicŭ, pe care însĕ primarulŭ a vrutŭ sĕ-lŭ aibă elŭ însuşĭ şi eftinŭ. Insĕ cu atâta n'a fostŭ de ajunsŭ, ci Sibrik porunci plăieşilorŭ sĕ-lŭ arunce în drumŭ pe licitatorŭ, omŭ de 60 de anĭ, ceea ce se şi împlini. Acuma treaba e la judecătoriă. Primarulŭ Sibrik la alegerile din éstŭ anŭ a fostŭ preşedinte la comisiunea electorală dietală a cercului Kormend. — Şi totŭ ne mai plângemŭ de cultură ungurésca!

—x—

Din Nagy-Maros se scrie cătră „N. P. Journal" cu data de 17 Augustŭ n.: Treĭ băeţĭ, fiĭ de cetăţenĭ de aci, se jucau adĭ după amedḑĭ sub cerulŭ liberŭ. După ce se săturară de celelalte jocurĭ, se jucară de-a „hingherii", cu care ocasiune unulŭ dintre băeţĭ, anume Franz Ainzinger, fù spĕnduratŭ cu o funiă cum se cade Voindŭ micii hingherĭ sĕ-lŭ ia érăşĭ josŭ, nu mai putură desface sghilţulŭ dinprejurulŭ gâtului. Strigară după ajutorŭ, dér când acesta sosi, băetulŭ era deja mortŭ. Autoritatea a fostŭ încunosciinţată despre acéstŭ casŭ.

—x—

Cetimŭ în „Tutova" din Bârladŭ, că d-l I. Popescu, directorulŭ scólei normale (pedagogice) de acolo, împreună cu 19 elevĭ normaliscĭ, va întreprinde o escursiune pentru lăţirea indusdriei pălăriilorŭ de paie. „D-sa va merge, cu ocasiunea conferinţelorŭ învĕţătorilorŭ din Augustŭ, mai prin tóte oraşele României, unde va ţine câte o conferinţă, ca sĕ arete *necesitatea de a lucra pentru progresulŭ stării economice, pentru desvoltarea industriei şi mai alesŭ a celei casnice deocamdată*, şi vorŭ termina arĕtândŭ folósele ce se vorŭ trage din lăţirea industrie pălăriilorŭ de paie şi va lăsa pentru câteva ḑile, în fiăcare oraşŭ pe unde va trece, câte câţiva elevĭ normaliscĭ, carĭ sĕ arete învĕţătorilorŭ modulŭ fabricării pălăriilorŭ. Décă vomŭ arata scopulŭ acestei întreprinderĭ vomŭ vede, că elŭ tinde a da folóse imense şi d-lŭ ministru alŭ instrucţiunii publice, precum şi direcţia generală a căilorŭ ferate române l'au înţelesŭ şi au datŭ totŭ concursulŭ acestui adevĕratŭ patriotŭ, care lucréză fără pregetŭ pentru lăţirea a totŭ ce-i naţionalŭ şi folositorŭ. Şi în adevĕrŭ, décă din cincĭ milióne locuitorĭ, măcarŭ doue milióne arŭ purta pălăriile fabricate de ei, costând pălăria măcarŭ câte 2 fr., etă că amŭ avé o sumă de patru milióne, rĕmasă în punga Românilorŭ. Totŭ prin stăruinţa d-lui Popescu, d. prefectŭ alŭ judeţului şi onor. comitetŭ a acordatŭ d-lui învĕţătorŭ P. Mohorŭ şi unui elevŭ normalistŭ suma de 160 lei, pe timpulŭ lunei lui Augustŭ, spre a merge sĕ studieze la Braşovŭ, unde d-nii învĕţătorĭ G. Moianŭ şi Candidŭ Muşlea au deschisŭ unŭ cursŭ de industrii casnice.

Afacerĭ locale.

Braşovŭ, 8/20 Augustŭ 1887.

In 2 (14) Augustŭ s'a ţinutŭ unŭ sinodŭ extraordinarŭ la biserica Sfântului Nicolae din Prundŭ în Scheiu. Obiectulŭ principalu la ordinea ḑilei a fostŭ cestiunea stipendiului acordatŭ tinĕrului Vasile Saftu, dela facultatea filosofică din Lipsca. Stipendiulŭ i s'a sistatŭ fiindŭ că i-a fostŭ acordatŭ numai pe 3 anĭ (6 semestre de studiu) dér i s'au acordatŭ banii colegialĭ şi mai departe spre a-şĭ pute termina studiile sale, deórece acestŭ tinĕrŭ promite a face chiar şi esamenele cele mai grele în semestrulŭ VII lea resp. până la finea lui Februariu 1888. Dorimŭ succesŭ tinĕrului Saftu.

Totŭ sinodulŭ parochialŭ i-a acordatŭ acestui tinĕrŭ şi unŭ imprumutŭ până la 1000 fl., fără interese, pe lângă o garanţiă corĕspundĕtóre din partea rudelorŭ şi a mumei sale, spre a se pute ajuta în viitorŭ până la terminarea studielorŭ şi până la ocuparea unei funcţiunĭ.

După acésta s'a pusŭ la ordinea ḑilei alegerea unui membru în comitetulŭ parochialŭ, aclamându-se d-nulŭ Ionŭ M. Burbea.

Era de doritŭ, ca şi următórele cestiunĭ importante sĕ fi fostŭ aduse inainte la acestŭ sinodŭ: 1) Raportulŭ comitetului parochialŭ referitorŭ la festivitatea arangiată aci şi la Caransebeşŭ în onórea multŭ meritatului bărbatŭ a Pré Sfinţiei Sale Episcopului din Caransebeşŭ Ionŭ Popasu; 2) Raportulŭ comitetului, despre stadiulŭ în care se află averea bisericei spre a se sci cum progreséză averea ei; 3) Proectulŭ de regulamentŭ pentru stola preoţilorŭ şi a tuturorŭ funcţionarilorŭ bisericei, spre a se pute cu timpulŭ întregi alŭ treilea postŭ de parochŭ, a se alege unŭ cantorŭ definitivŭ, a se înfiinţa fundaţiunea de 1000 fl. v. a. a protopopului Iónŭ Petricŭ, a se desfiinţa diferinţa de salarŭ pentru preoţĭ, precum şi a se pute orienta Epitropia în ce privesce taxarea parochienilorŭ în diferitele casurĭ (boteźŭ, cununiă, mórte etc etc.) 4) Proectulŭ, cu care s'a însărcinatŭ comitetulŭ paro hialŭ pentru înfiinţarea unei şcolĭ pentru copii de 3—6 anĭ (scóla froebeliană, grădină de copii) căcĭ locale posede, ér personalulŭ uşorŭ se póte afla. De vomŭ întârzia, ne vomŭ pomeni într'o bună diminéţă cu cei nechemaţĭ între noi. 5) Comunicarea, că pentru postulŭ de contabilŭ alŭ bisericei s'a deschisŭ concursŭ, sĕu s'a concredutŭ postulŭ acesta unui bărbatŭ cu cualificaţiunea recerută. 6) Ce disposiţiunĭ şi mĕsurĭ a luatŭ comitetulŭ parochialŭ de a îndemna pe părinţii copiilorŭ din Scheiu a-şĭ trimite copii la şcólă, căcĭ cu durere trebue sĕ ḑicemŭ fórte puţinĭ copii din Scheiu din parochia sf. Niculae frecuenteză şcólele şi nu e de glumitŭ, căcĭ suntemŭ aprópe de începerea anului şcolarŭ 1887/8

Cam acestea suntŭ punctele, carĭ s'ar fi putut pertracta. Mai suntŭ încă şi altele, deocamdată însĕ ne mărginimŭ a semnala acestea.

Agricultura în Germania.

O escursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia

Ocnele şi industria dela Stassfurt.

(Urmare.)

O altă seriă de studii era asupra nutreţurilorŭ. Pentru ca sĕ le pótă face analisa chimică, îşĭ inventase elŭ însuşĭ unŭ felŭ de morişcă, cu care măcina paiele de orzŭ totŭ aşa de finŭ, precum e făina de grâu cea uşóră. Pentru ca sĕ scótă părţile nutritive tr ata făina acésta de paie de orzŭ cu apă, alcoolŭ şi diferite alte lichide şi reagenţii, determinândŭ din ele 1) substanţa solidă 2) substanţele mineralice (cenuşa) 3) Azotulŭ, respective albuminele 4) grăsimea 5) Celulosa 6) Materiile extractive fără de azotŭ (amidonulŭ, glucosa etc.)

Intr'unulŭ din numerii trecuţĭ amŭ vĕḑutŭ metoda păstrărei tăieţeilorŭ de sfeclă de zacharŭ, ce au fostŭ scoşĭ din fabrică, adecă prin înăcrire, precum şi inconvenientele ei, risipa prin mucedire, furtŭ etc. Neobositulŭ profesorŭ supuse şi acésta studiului sĕu, décă nu s'ar pute găsi o altă metodă de conservare mai practică şi mai uşóră pentru acestŭ însemnatŭ nutreţŭ de vite. Anume: făcu inceputulŭ prin uscare. A luatŭ într'unŭ vasŭ sfecle tăiate mĕruntŭ şi opări e, aşa precum au eşitŭ ele din fabrică, şi le-a pusŭ la căldură până şĭ-au perdutŭ mai tótă apa, ér din materiile nutritive nimicŭ. Astfelŭ dér, bine uscate, cum suntŭ bunăóră ciupercile uscate, făcu cu ele încercarea, decă conservându-le timpŭ îndelungatŭ, sĕu pe o temperatură umedă, nu s'ar strica ele, mucedindŭ sĕu alterându-se, şi le compara cu alte nutreţurĭ. Spre acésta o vedriţă de spălatŭ, lungă, o umplù ca de 3 degete pe fundŭ cu apă, şi d'asupra apei puse apoi o scândură, însĕ astfelŭ, ca sĕ nu atingă apa, dér totŭ sĕ fiă ceva jilavă. Pe scândura acésta puse într'unŭ borcanŭ de sticlă sfeclele uscate, în unŭ altulŭ puse trifoiu roşu uscatŭ, de celŭ sĕmĕnatŭ, în alŭ 3 lea trifoiu de livade, în alŭ 4-lea borcanŭ unŭ felŭ de fênŭ de livade, bunŭ şi nu rogozosŭ, în alŭ 5-lea rogozŭ, în alŭ 6-lea paie de orzŭ, în alŭ 7 lea borcanŭ paie de grâu.

Tóte aceste nutreţurĭ erau egalŭ de uscate, nicĭ unulŭ mai uscatŭ orĭ mai verde, ba le alesese aşa, ca tóte au fostŭ cosite când erau în deplină desvoltare şi suculŭ din ele în tótă puterea lui. Cum borcanele au fostŭ puse unulŭ lângă altulŭ pe scândura din vedriţă, nimenĭ n'a mai mişcatŭ vedriţa din locŭ, pentru ca sĕ nu clătine apa din ea şi sĕ se formeze unde, carĭ arŭ fi pututŭ sĕ influinţeze mai multŭ asupra unui borcanŭ, decâtŭ asupra celorlalte, ér pentru ca temperatura din vedriţă sĕ fiă câtŭ se póte de umedă, a acoperitŭ vedriţa întrégă cu unŭ straiu sĕu pătură grósă.

Resultatele au fostŭ: deja a 4-a ḑi trifoiulŭ a început a muceḑi, a 5-a ḑi au inceputŭ a muceḑi paiele şi la o sĕptĕmână fĕnulŭ, ér după 2 sĕptĕmânĭ trifoiulŭ, cu deosebire celŭ sĕmĕnatŭ era aşa de bătutŭ cu mucegelă — verfilzt — încâtŭ nu mai puteaĭ desface din elŭ nicĭ unŭ singurŭ firŭ, pe când bucăţelele de sfeclă erau cu totulŭ neatinse încă de muceḑélă.

Aceste studii, continuate cu aceeaşĭ diliginţă, ne facŭ sĕ sperămŭ, că savantulŭ profesorŭ ne va da în curêndŭ o metodă mai simplă şi mai practică de a păstra sfeclele, precum şi alte nutreţurĭ. Deja din anulŭ trecutŭ (1886) o fabrică dela Lipsca a isbutitŭ sĕ conserve drevele de bere prin uscare, şi a economisi enormŭ la transportulŭ lorŭ. Insĕ nu aceste studii şi cercetărĭ suntŭ, prin carĭ d-lŭ Hellriegel şĭ-a câştigatŭ renumele sĕu între învĕţaţĭ, ci cu deosebire studiile sale asupra

---

FOILETONU.

(34)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

XI.

Felice scapă.

Pescarulŭ lăsă capulŭ în josŭ.

— Podestatulŭ este omŭ temutŭ! ḑise elŭ.

— Şi-ţĭ este frică sĕ nu te compromiţĭ? întrebă numai decâtŭ Fiametta.

— Mĕ compromitŭ, vedĭ bine! rĕspunse pescarulŭ; — însĕ nu face nimicŭ, casa mea vĕ este deschisă. Intraţĭ şi am sĕ vĕ apĕrŭ chiar şi împotriva podestatului de va fi trebuinţă.

Pescarulŭ, ajutatŭ de fiulŭ sĕu, unŭ băiatŭ de vre o 12 anĭ, pe care-lŭ chemă, duse în colibă pe gondolierŭ şi pe Felice Badoer.

In momentulŭ sosirei streinilorŭ, pescarulŭ se pregătea sĕ-şĭ arunce mrejile, însĕ pe urmă se lăsă de asta şi se hotărî sĕ rĕmâe acasă până séra. Chemă pe fiul sĕŭ de o parte şi i şopti ceva la ureche. Copilulŭ eşi numai decâtŭ.

Trecu câtava vreme şi copilul nu se mai întórse. Fiametta se îngrija de lipsa băeţaşului. Ii venise unŭ gândŭ rĕu.

— Unde l'ai trimesŭ? întrebă ea cam tulburată.

Pescarulŭ băgase de semă tulburarea fetei. Ii rĕspunse zimbindŭ:

— Décă luntrea cu care aţĭ venitŭ ar fi rĕmasŭ la uşa mea v'arŭ fi trădatŭ şi pe d-vóstră şi m'ar fi pierdutŭ şi pe mine totŭ într'o vreme, fiindcă la spatele ei suntŭ vopsite armele podestatului.

— Ai dreptate.... Dér ce ai făcutŭ cu ea?

— Am poruncitŭ fiului meu s'o ducă d'aicĭ şi sĕ vésleze tótă ḑiua spre miédă nópte şi s'o părăséscă în vre-unŭ locŭ la vedere ! celalaltŭ capŭ alŭ lacului. Acolo au s'o găséscă mâne prigonitorii d-vóstrĕ şi cu chipulŭ ésta o sĕ vĕ piardă urma.

— Oh, cum sĕ-ţĭ potŭ mulţămi vreodată şi cum sĕ te îndupleсŭ sĕ mĕ ierţĭ că te-am bănuitŭ! ḑise Fiametta stringêndŭ cu căldură mânile pescarului, d-ta eştĭ totŭ aşa de prevĕḑĕtorŭ pe câtŭ eştĭ cinstitŭ şi cu tóte astea eu amŭ pututŭ sĕ te bĕnuescŭ !

— Amŭ ghicitŭ eu, însĕ nu face nimicŭ, fiindcă eu totŭ am sĕ mĕ silescŭ sĕ vĕ scapŭ.

Ochii Fiamettei i se umplură de lacrimĭ, aşa de multŭ o atinse astfelŭ de simplitate în devotamentŭ.

— Amêndoi bolnavii d-tale a adormitŭ. Nu credĭ c'aĭ face bine sĕ te ducĭ şi d-ta sĕ te odihnescĭ câte va ceasurĭ? ḑise pescarulŭ vĕḑêndŭ pe Fiametta că moţăe pe scaunŭ.

— Da, póte.

— Dute dér, fiindcă vĕ aşteptă póte multe încercărĭ mai înainte d'a sosi în Veneţia.

— Ai dreptate, mĕ simţu tare obosită! ḑise Fiametta uitându se cu jindŭ la patulŭ de teliscă pe care durmeau alăturĭ ca nisce fraţĭ gondolierulŭ Ricardo şi patricianulŭ Felice Badoer. — N'ai se te temĭ de noi? întrebă ea cu unŭ tonŭ rugătorŭ.

— Nu te teme de nimicŭ, eu privegheźŭ, şi sĕ fii încredinţată că voiu face totŭ ce-mĭ va sta prin putinţă, pentru ca sĕ vĕ scapŭ de rĕsbunarea podestatului.

— Ce inimă bună ai!

— Facŭ ce potŭ, dómnă, nimicŭ mai multŭ, nimicŭ mai puţinŭ.

Tóte acestea fură ḑise cu aceeaşĭ simplitate, fără îngâmfare.

Fiametta mulţumi încă odată cu ochii şi se duse şi se întinse pe érbă la piciórele patului pe care odihneau cei pe carĭ îi scăpase ea.

Era târḑiu diminéţa, când unŭ sgomotŭ tare de trâmbiţă deşteptă pe Fiametta. Fata sări numai decâtŭ ca unŭ câne care aude că este ameninţată casa stăpânului lui. Trâmbiţa tăcuse şi unŭ glasŭ rĕsunătorŭ cetea la câţiva paşĭ de ea avisulŭ acesta pe care'l auḑi întregŭ:

„Erĭ séră, în Isola Bella, s'a făptuitŭ unŭ atentatŭ scîrbosŭ asupra persónei puternicului seniorŭ, Escelenţa Sa Batista Martinengo, podestatŭ alŭ Padovei, senatorŭ alŭ Serenisimei Republicĭ, seniorŭ peste Isola Bella şi alte locurĭ. Podestatulŭ a scăpatŭ numai prin vigórea şi bravura sa. Vinovatulŭ este unŭ gondolierŭ nuşcutŭ, care chiar elŭ a fostŭ rănitŭ în lupta ce a susţinutŭ în potriva nobilului podestatŭ. Ricardo a putu ŭ sĕ scape şi a fostŭ ajutatŭ în fuga sa de o camerista a signorei Veneţia, epitropisita Veneţiei

„O sută de galbenĭ de aurŭ suntŭ făgăduiţĭ ca rĕsplată celui care va preda marelui şi puternicului domnŭ Batista Martinengo, podestatŭ alŭ Padovei, pe unulŭ din cei doi fugarĭ."

nutrițiunei plantelorŭ, carĭ le continuă și acum cu multă silință și ardóre și anume prin culturile sale de nisipŭ.

Aci, erăși, spre a ne pute înțelege, e necesarŭ sĕ facemŭ o mică digresiune dela temă și sĕ vedemŭ mai ânteiu materiile din carĭ se compunŭ plantele, și a doua, ce materii iau ele spre hrana lorŭ. Cu toții scimŭ, că tóte lucrurile din lume suntŭ compuse din câteva materii simple, în numĕrŭ de 64, suntŭ combinațiunĭ ale acestora în diferite raporturĭ și mĕsurĭ, și aceste materii fiindŭ că din ele se compunŭ tóte celelalte lucrurĭ, se numescŭ substanțe simple seu elemente. Astfelŭ, décă cercetămŭ mai de aprópe plantele, vedemŭ că și ele se compunŭ numai din câteva substanțe simple seu elemente, dintre carĭ unele formeză organele plantei și prin ardere se prefacŭ în gazurĭ și disparŭ cu totulŭ, ca: Cărbunele (C), Oxigenulŭ (O), Hidrogenulŭ (H), (Oxigenulŭ cu Hidrogenulŭ formeză apa) și Azotulŭ séu Nitrogenulŭ (N), care cu Hidrogenulŭ formeză Amoniaculŭ (NH_3) er cu Oxigenulŭ și Hidrogenulŭ acidulŭ (acrimea) nitricŭ (NHO_3) și altele; apoi elementele minerale, carĭ prin ardere nu disparŭ, ci rĕmânŭ ca cenușă a plantei, cum e fosforulŭ (P), sulfurulŭ seu puciosa (S), Kalium seu potasa (K), Calcea séu varulŭ (Ca), Magnesia (Mg) și ferulŭ (Fe), pe lângă carĭ în unele plante se mai află și alte elemente, în cantitate mai mică, așa că pe ele le putemŭ trece cu vederea, de órece aceleașĭ plante potŭ sĕ viețuiéscă și fără ele.

Aceste 10 materii suntŭ indispensabile și trebue sĕ fiă în orĭ și care plantă, care e sănĕtósă și voimŭ ca sĕ créscă și rodéscă. Astfelŭ dela ferŭ, planta îșĭ capĕtă colórea ei cea verde, și fără ferŭ, ea ar fi cu totulŭ palidă și în fine s'ar veștedi.

(Va urma.)

Mulțămită publică și dare de sémă,

asupra ofertelorŭ primite de comitetulŭ pentru adunarea de ajutóre în favorulŭ incendiațilorŭ din comuna Galațĭ.

Comitetulŭ pentru adunarea de ajutóre în favórea nenorociților incendiațĭ din comuna Galațĭ, de lângă Făgărașŭ (în țéra Oltului), după ce în urma Apelului sĕu dela 24 Aprilie n. c. a primitŭ ajutóre din mai multe părțĭ locuite de inimĭ nobile și marinimóse, vine pe acéstă cale a-șĭ da sémă și a mulțămi în numele celorŭ ajutorațĭ binevoitorilorŭ contribuitorĭ. Anume s'au trimisŭ ajutóre:

1. Din Sibiiu, prin Escelența Sa Domnulŭ Archiepiscopŭ și Metropolitŭ Mironŭ Romanulŭ 54 fl. v. a. colectațĭ dela: Escelența Sa d-nulŭ Metropolitŭ Mironŭ Romanulŭ 20 fl., Ilustritatea Sa Nicolae Popea, vicarŭ 5 fl., Dr. Ilarionŭ Pușcariu, archimandritŭ 3 fl., Nicanorŭ Frateșiu, protosincelŭ 2 fl., Ioanŭ Popescu, prof. 1 fl. (toțĭ din Sibiiu) Dr. Maierŭ, protop. (Seliște) 1 fl., Alasandru Tordoșanŭ, protopopŭ (Alba Iulia) 1 fl., Ioanŭ de Preda, advocatŭ 1 fl., Dr. Ioanŭ Crișanŭ, profesorŭ 1 fl., Petru Ciora, oficialŭ consistorialŭ 1 fl., (Sibiiu) Petru Truța, advocatŭ (Baia de Crișiu) 1 fl., Ioanŭ Danciu, dep. sinodalŭ (Ofenbaia) 1 fl., Augustinŭ Nicoră, dep. sinodalŭ (Deva) 1 fl., Vasiliu Damianŭ, protopopŭ (Bradŭ) 1 fl., Corneliu Aiser, oficialŭ de bancă (Sibiiu) 1 fl., Dr. Ionŭ Mihu, advocatŭ (Orăștiă) 2 fl., Ioanŭ Galŭ, protopopŭ (Abrudŭ) 1 fl., Romulŭ Crainicŭ, protopŭ (Dobra) 1 fl., Teodorŭ Hermanŭ, dep. sinodalŭ (Deșiu) 1 fl., Dr. Moga, medicŭ (Sibiiu) 1 fl., Alesandru Lebu (Cacova) 1 fl., Ioanŭ Hanea, directorŭ seminarialŭ (Sibiiu) 2 fl., Eugenŭ Brote, dep. sinodalŭ (Sibiiu) 1 fl., Ioanŭ Petricŭ protop. (Brașovŭ) 1 fl. și Iuliu Danŭ, administratorŭ protopopescŭ (Făgărașŭ) 2 fl.

(Va urma.)

Avisŭ! Inscrierile la scóla elementară de fete a Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu se potŭ face în dilele de 28 Augustŭ — 1 Septemvre a. c. st. n. între orele 8—10 a. m. în localulŭ direcțiunei școlare (Strada Morii Nr. 8). Tacsa de inmatriculare este de 2 fl. v. a. Elevele carĭ au cercetatŭ acéstă scolă în anulŭ trecutŭ, nu solvescŭ tacsă de inmatriculare. Didactrulŭ este de 2 fl. v. a. pe lună, care este de a se solvi anticipative.

Părinții din provincià îșĭ potŭ adăposti copilele în internatulŭ Associațiunei transilvane pe lângă o tacsă lunară de 22 fl. v. a., în care se cuprinde și didactrulŭ.

Prelegerile se începŭ în 1 Septemvre a. c. st n.

Sibiiu, în 21 Augustŭ st. n. 1887.

Pentru comitetulŭ Reuniunei

Ioanŭ Bădilă vicepreședinte. **Bologa** secretarŭ.

Invitare! Toțĭ domnii membri ai »Associațiunei transilvane“ și stim lorŭ familii, carĭ vorŭ participa la adunarea generală din ĕstŭ anŭ în Sibiiu, se invită prin acésta cu tótă stima la balulŭ care se va da în folosulŭ Associațiunei Lunĭ în 29 Augustŭ în sala dela hotelulŭ „la Impĕratulŭ romanŭ«.

Inceputulŭ este la 8 óre séra.

Prețulŭ biletelorŭ: de persónă fl. 1·50, bilete de familiă până la 3 persóne în acelașĭ prețŭ, dela 4 persóne în susŭ à 1 fl. pentru fiăcare persónă ce trece peste trei.

Biletele se vêndŭ Lunĭ în 29 Augustŭ dela 9—12 óre a. m. și dela 4—6 óre p. m. în localulŭ societății de lectură române, strada Cisnădiei nr. 7 (în curte mezzanin) și séra la cassă.

Suprasolvirile se vorŭ chita pe calea publicității.

Pentru comitetulŭ arangiatorŭ

V. Bologa, președinte. **V. Roșca**, secretarŭ.

Ultime sciri.

Sofia, 21 Augustŭ. — Principele Ferdinand este așteptatŭ aicĭ mâne. Se facŭ marĭ pregătirĭ pentru primirea sa.

Filipopolŭ, 21 Augustŭ. — Principele Ferdinand a refusatŭ sĕ priméscă pe consululŭ englesŭ, care venise a'i face visită ca persónă privată. Alteța sa a declaratŭ că nu póte primi pe consulŭ decâtŭ ca persónă oficială.

Sofia, 21 Augustŭ. — Mâne este serbarea regelui Serbiei. Consulii nu vorŭ arbora drapelele lorŭ decâtŭ în casulŭ când consululŭ germanŭ va arbora pe alŭ sĕu.

Sofia, 21 Augustŭ. — Mitropolitulŭ Clement stăruesce a voi sĕ împlinéscă funcțiunile sale și a primi mâne pe principele Ferdinand când va sosi în capitală.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

SOFIA, 23 Augustŭ. — Representantulŭ Germaniei Thielmann a primitŭ ordinŭ sĕ se ducă la Darmstadt.

CONSTANTINOPOLŬ, 23 Augustŭ. — Agentulŭ bulgarŭ a comunicatŭ marelui vizirŭ o telegramă a lui Stoilovŭ, care spune, că prințulŭ de Coburgŭ, la sosirea sa în Filipopolŭ, a mijlocitŭ sultanului espresiunea sentimentelorŭ sale de lealitate și de supunere, asigurându-lŭ totodată, că va respecta îndatoririle ce le are față cu sultanulŭ. Prințulŭ adause, că va fi fericitŭ a-șĭ dovedi în persónă sentimentele sale, décă sultanulŭ va găsi, că acésta este oportunŭ.

BERLIN, 23 Augustŭ. — Starea sănătății împĕratului se îmbunătățesce mereu.

DIVERSE.

Curiosităţĭ contimporane. — Cetimŭ în »Ellenzék“ dela 17 Augustŭ: „Musica poporală a lui Pongracz Lajos din Clușiu a cântatŭ Dumineca trecută la Sinaia înaintea regelui României, și încă cu ocasiunea prândului de curte, ținutŭ dela 6—8. La dorința regelui musica a cântatŭ mai multe cântece unguresci, mai vertosŭ ciardașŭ, valsŭ și mai multe polce; regele de mai multe orĭ a datŭ espresiune plăcerei sale.“ Cine n'are minte, n'are decâtŭ sĕ credă fóiei unguresci.

Turburărĭ în Sicilia. — Nesiguranța și spiritulŭ anarhicŭ a crescutŭ în Sicilia în modŭ spăimântătorŭ. Se anunță rĕscóle sângeróse în 13 localitățĭ; suntŭ mulțĭ morțĭ; în fiă-care di vinŭ scirĭ despre asasinarea jandarmilorŭ și maltratărĭ contra medicilorŭ, carĭ suntŭ acusațĭ de otrăvire. Intr'unŭ satŭ unŭ omŭ cam idiotŭ a fostŭ bănuitŭ de nisce femei că ar fi autorulŭ colerei și mulțimea l'a bătutŭ de mórte. La Caltagiron a fostŭ atacată poșta; în diferite puncte s'au formatŭ bande de tâlharĭ. Ministrulŭ Crispi a datŭ ordinŭ telegraficŭ sĕ se procédă cu cea mai mare asprime contra celorŭ vinovațĭ. Mai multe mii de soldațĭ vorŭ pleca în Sicilia spre a întări garnisónele de acolo.

Puterea rublei. — Diarului englesŭ »Times“ i se scrie din Königsberg, că cabinetului din Petersburgŭ îi stau la disposițiune 1,800,000 ruble pentru mituirea diplomaților și a diarelorŭ nerusescĭ, ca sĕ lucre și sĕ scrie, vedĭ bine, în favórea politicei Rusiei. Subvenționații suntŭ de trei categorii și primescŭ câte cincĭ mii de ruble celŭ puținŭ, déră se dau câte șése, dece și trei sute de mii de ruble. Astfelŭ de foi cumpărate suntŭ în Francia 16, în Anglia 4, în Germania 28, în Austria 20, în Italia, Ungaria, Serbia, România la olaltă 18, în Galiția 3. Până acuma 89 foi primescŭ simbriă rusescă. Afară d'aceea cabinetului ii mai stau la disposițiune 900,000 ruble spre acelașŭ scopŭ.

Albumulŭ Țarului. — Alexandru III are unŭ albumŭ, în care rĕsfoește câteodată. Albumulŭ conține portretele tuturorŭ nihiliștilorŭ, carĭ au complotatŭ în anii din urmă contra vieții împĕratului. Orĭ-ce criminalŭ de aceștia, care se condamnă, totodată se fotografiază și portretulŭ i se trimite Țarului. Acum câteva dile, când a aședatŭ în albumŭ ultima fotografiă ce i se trimisese, Țarulŭ dise mâniosŭ: „Se umple iute; mai am câteva foi«. Impĕrătesa, sciindŭ că albumulŭ nihiliștilorŭ este unŭ isvorŭ nesecatŭ de emoțiunĭ pentru soțulŭ sĕu, a voitŭ deja de mai multe orĭ sĕ-lŭ nimicéscă, dér Alecsandru III nu vré sĕ se despartă de aceiŭ albumŭ, care ii procură óre-care mângăere spunêndu-i că locatarii cărții — nu mai suntŭ.

Necrologŭ. — Șifronŭ Adamŭ, preotŭ gr. cat. în Gădălinŭ, în numele sĕu, alŭ fiului sĕu Ioanŭ, alŭ părinților sĕi Adamŭ și Paraschiva, precum și în numele altorŭ numĕróse rudenii, anunță cu inima frântă de durere trecerea din viĕță a neuitatei sale soții: **Paraschiva Adamŭ** născ. **Nobili**, care după unŭ morbŭ îndelungatŭ, împărtășită fiindŭ cu sf. sacramente, Sâmbătă, în 13 Augustŭ st. n., s'a mutatŭ la cele eterne, în anulŭ alŭ 24-lea alŭ vieții și abia alŭ patrulea alŭ fericitei sale căsĕtorii. Osĕmintele pămĕntescĭ ale scumpei rĕposate s'au astrucatŭ în cimiterulŭ românŭ din locŭ, Marțĭ în 16 Augustŭ, petrecute fiindŭ la mormĕntŭ de numĕrosŭ publicŭ și cincĭ preoțĭ fungențĭ.

Fiă-i țĕrîna ușoră și memoria binecuvêntată!

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

După ce se depărtă pristavulŭ*), pescarulŭ și Fiametta rĕmaseră unŭ minutŭ față în față, fără sĕ schimbe nicĭ o vorbă.

Fiametta era fórte galbenă și avea unŭ tremurŭ nervosŭ pe care nu și-lŭ putea stăpâni, er pescarulŭ, ca sĕ'șĭ ascundă turburarea, luase o plasă din cuiu și se făcea că o drege. Deodată însĕ ridică capulŭ și dise zimbindŭ:

— O sută de galbenĭ de aurŭ! curată avere pentru unŭ omŭ sĕrmanŭ ca mine, nu'i adevĕratŭ, signora?

Fiametta era sĕ rĕspundă, însĕ Felice Badoer — pe care-lŭ deșteptase trâmbița — nu'i dete pasŭ sĕ dică nicĭ o vorbă. Audise și elŭ ce rĕsplată făgăduia pristavulŭ.

Felice dise scoțêndŭ punga și aruncând'o în plasa pescarului:

— Tu pierdĭ o sută de galbenĭ de aurŭ, décă nu ne predai, însĕ câștigĭ două sute de galbenĭ, fiind-că ne ai scăpatŭ. Prin urmare sĕ nu te plângĭ.

— Oh, stăpâne! nu'mĭ primejduisemŭ eu viéța pentru d-vóstră fără nicĭ o speranță de rĕsplată? dise întrebândŭ bietulŭ omŭ, mihnitŭ că tĕnĕrulŭ ilŭ putuse crede mișelŭ.

— Negreșitŭ! dise Felice zimbindŭ, — însĕ coliba ta ticălósă a adăpostitŭ adĭ pe celŭ din urmă mădularŭ alŭ familiei Badoer, prin urmare se cuvine ca sĕ te îmbogățescŭ.

— Oh, Escelență, eu nu cerŭ așa de multŭ. Déc'așŭ avé numai o luntre nouă!

— Vei avé nu numai o luntre nouă dér încă și casă, și cu o grădină împrejurŭ. Și pe lângă astea mĕ însărcinezŭ sĕ îngrijescŭ și de fiulŭ tĕu! dise Felice.

Bietulŭ pescarŭ era nebunŭ de bucuriă; visa, și Fiametta îșĭ dete multă ostenélă ca sĕ-lŭ liniștéscă și sĕ chibzuiască împreună cum sĕ fugă peste nópte.

Unŭ omŭ din vecinătate avea unŭ felŭ de căruță ticălósă cu care ducea zarzavate și póme în Verona. Căruța fu acoperită cu pânza luntrei și cum se înserà, culcară într'ênsa pe Ricardo și pe Felice Badoer, care era încă cumplitŭ de slabŭ. Fiametta se pusese pe scândura din stânga căruței și mâna mârțoga de calŭ pe drumulŭ Veronei, pe care mai târdiu trebuia sĕ-lŭ evite după cum trebuia sĕ fugă și de drumulŭ spre Padova mai târdiu.

Se făcuse învoiala ca Fiametta sĕ lase calŭ și căruță la unŭ hanŭ pe malurile Brentei, în josŭ de Padova. Acolo primejdia nu va mai fi tocmai așa de mare și fugarii ar putea găsi ușorŭ o luntre în care sĕ se ducă până în Veneția.

Merseră tótă nóptea fără sĕ se ostenéscă prea multŭ. In dorĭ de di călĕtorii erau dincolo de Verona și ajunseră la unŭ cătunŭ ticălosŭ, unde Fiametta ar fi vrutŭ sĕ rĕmâe tótă diua pentru ca sĕ plece ér peste nópte. Insĕ Felice fu de părere că trebuia sĕ mérgă până în satulŭ apropiatŭ și acolo sĕ rĕmâe. Porniră dér pe unŭ drumŭ plinŭ de văgașe.

Mergeau anevoe, Fiametta stândŭ totŭ pe scândura pusă peste căruță și mânândŭ calulŭ, când doi ómenĭ călărĭ le trecură deodată înainte ca la o sută de pașĭ și pe urmă se întórseră spre căruță vorbindŭ cu aprindere.

Ómenii aceștia purtau o îmbrăcăminte jumĕtate civilă și jumĕtate militărésca și negreșitŭ că erau plătițĭ de vre-unŭ domnŭ mare din vecinătate, după cum se obicĭnuia încă în epoca aceea, pe jumĕtate feudală. Amîndoi purtau mustățĭ lungĭ, săbii grele, și-șĭ dedeau aere de voinicĭ. Afară de acésta mai aveau siguranța și mișcările unorŭ slugĭ, carĭ se simtŭ protejațĭ de numele stăpânului lorŭ.

— Unde te ducĭ, fată frumósă? întrebà unulŭ din ei pe Fiametta oprindŭ calulŭ.

— La Padova, dragă domnule.

— Și ce cauțĭ în Padova?

— Ducŭ pe frații mei, carĭ suntŭ amîndoi soldațĭ ca și d-vóstră, bunii mei domnĭ, și carĭ s'au bolnăvitŭ de frigurĭ în armata din Lombardia.

Călăreții se uitară unulŭ la altulŭ. Celŭ care vorbise mai ânteiu dise érășĭ:

— Frumușico, te înșelĭ póte și în locŭ de doi frațĭ ia séma sĕ nu ai decâtŭ unulŭ singurŭ?

— Scusați-mĕ... vedețĭ bine că suntŭ doi! dise Fiametta ridicândŭ pânza d'unŭ colțŭ.

Cei doi vagabundĭ îșĭ cam pierdură cumpĕtulŭ când vĕdură 4 picióre. Cu tóte acestea celŭ care părea mai încăpățînatŭ dise érășĭ:

— Pentru ce te ducĭ în Padova?

— Pentru că am o recomandațiă pentru domnulŭ podestatŭ. Mi s'a făgăduitŭ că elŭ n'are sĕ ne lase în suferință. Podestatulŭ este unŭ domnŭ așa de bunŭ!

(Va urma).

*) Celŭ care a făcutŭ cunoscutŭ prin cetire avisulŭ.

Cursulu la bursa de Viena
din 22 Augustŭ st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	100 60
Rentă de hârtiă 5%	87.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 75
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 55
Bonurĭ rurale transilvane	104 60
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 50
Renta de hârtiă austriacă	81 55
Renta de arg. austr.	82 85
Renta de aurŭ austr.	112 70
Losurile din 1860	135 50
Acţiunile băncei austro-ungare	885 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.50
Act. băncei de creditŭ austr.	281.90
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 94
Napoleon-d'orĭ	9 95
Mărcĭ 100 împ. germ.	61 55
Londra 10 Livres sterlinge	125 82

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 8 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vĕnd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95—	95 1/2
» convert. (6%)	88 3/4	89 1/4
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
» „ „ (5%)	89 1/2	90 1/4
» » urban (7%)	103 1/4	103 3/4
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	87 1/2
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14. 1/4	15. 3/4
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 23 Augustŭ st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.62	Vĕnd.	8 65
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9.94	»	10 00
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.28
Imperialĭ	»	10.20	»	10.26
Galbenĭ	»	5.90	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	108.—	»	109 1/2
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute dimineţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute sera.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amedĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amedĭ.
c) „ „ in *Secuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre dimineţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre dimineţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre inainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre dimineţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.